

അലൗകികജീവിതത്തിന്റെ കർത്തവ്യം തന്നെ ഇതാണ് - വികാരിയെ നിർവ്വികാരിയാക്കി മാറ്റുക

സദാ സ്വയത്തെ വിശ്വപരിവർത്തനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ബാപ്ദാദയുടെ സഹയോഗിയാണ്, എന്നു മനസ്സിലാക്കി ആ ലഹരിയോടെയാണോ ജീവിക്കുന്നത്? എന്താണോ ബാപ്ദാദയുടെ കാര്യം അതു തന്നെയാണ് എന്റെതും - ഈ സ്മൃതിയുണ്ടോ? എങ്ങനെയാണോ ബാബ സർവ്വശക്തികളുടെയും ഗുണങ്ങളുടേയും സാഗരൻ, അതേപോലെ സ്വയത്തെയും സമ്പന്നമാണെന്നുള്ള അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? സ്വയത്തിന്റെ ദുർബല സങ്കല്പത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ശക്തിയിൽ സമർത്ഥത കൈവരിച്ചോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഏതുവരെ സ്വയത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ സമർത്ഥത വരുന്നില്ലയോ, അതുവരെ വിശ്വത്തെയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കില്ല. അപ്പോൾ സ്വയത്തിൽ നോക്കൂ എത്രത്തോളം പരിവർത്തനം കൊണ്ടുവന്നു എന്ന്? സങ്കല്പത്തിലും വാണിയിലും കർമ്മത്തിലും എത്ര ശതമാനത്തോളം ലൗകികത്തിൽ നിന്നും അലൗകികത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം വന്നു? പരിവർത്തനം തന്നെ ഇതാണ് - ലൗകികത്തിൽ നിന്നും അലൗകികമായിത്തീരുക. അപ്പോൾ ഈ ശക്തി അനുഭവമാകുന്നുണ്ടോ? ഏതൊരു ലൗകിക വസ്തു അഥവാ വ്യക്തിയെ കണ്ടുകൊണ്ടും അലൗകിക സ്വരൂപത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? ദൃഷ്ടിയെ വൃത്തിയെ വൈഭവേഷനെ(പ്രകമ്പനങ്ങൾ) വായുമണ്ഡലത്തെ ലൗകികത്തിൽ നിന്നും അലൗകികത്തിലേക്ക് മാറ്റാനുള്ള അഭ്യോസമുണ്ടോ? ബ്രാഹ്മണരുടെ ജന്മം തന്നെ അലൗകികമാണെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണോ അലൗകിക ജന്മം, അലൗകിക അച്ഛൻ, അലൗകിക പരിവാരം അതുപോലെ കർമ്മവും അലൗകികമാണോ? ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ വിശേഷ കർമ്മം തന്നെ ഇതാണ് - ലൗകികത്തെ അലൗകികമാക്കി മാറ്റുക. തന്റെ ജന്മത്തിലെ കർത്തവ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മൃതിയുണ്ടോ? കേവലം ഈ ലൗകികത്തെ അലൗകികമാക്കാനുള്ള പുരുഷാർത്ഥത്തിലൂടെ തന്നെയാണ് സർവ്വ ദുർബലതകളിൽ നിന്നും സർവ്വ സമസ്തകളിൽ നിന്നും മുക്തമാകാൻ സാധിക്കൂ.

അമൃതവേള മുതൽക്ക് രാത്രിവരെയ്ക്കും എന്തെല്ലാം കാണുന്നുവോ, കേൾക്കുന്നുവോ, ചിന്തിക്കുന്നുവോ അഥവാ കർമ്മം ചെയ്യുന്നുവോ അതിനെ ലൗകികത്തിൽ നിന്നും അലൗകികത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ. ഈ അഭ്യാസം വളരെയധികം സഹജമാണ്, പക്ഷേ ശ്രദ്ധ നൽകേണ്ട ആവശ്യകതയുണ്ട്. എങ്ങനെയാണോ ശാരീരിക ക്രിയകൾ - കഴിക്കുക, കുടിക്കുക, നടക്കുക ഇതെല്ലാം തന്നെ സ്വതവേ സഹജമായ രീതിയിൽ പോകുന്നത്, അപ്പോൾ ശാരീരിക കർമ്മങ്ങളോടൊപ്പം തന്നെ ആത്മാവിന്റെ മാർഗ്ഗം, ആത്മാവിന്റെ ഭോജനം, ആത്മാവിന്റെ പുരുഷാർത്ഥം, ആത്മാവിന്റെ യാത്ര, ആത്മരൂപത്തിൽ കാണുന്നത് അഥവാ ആത്മരൂപത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നത് എന്താണ് - ഇതും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ എന്നാൽ ലൗകികത്തിൽ നിന്നും അലൗകികമായ ജീവിതം സഹജമായും അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കും. ഏതൊരു ലൗകിക കാര്യത്തെയും നിമിത്തമാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട്, തന്റെ അലൗകിക കാര്യത്തിന്റെ ആകർഷണം അഥവാ ഭാരം സ്വയത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കില്ല. ലൗകിക കാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടും അലൗകിക കാര്യം മൂലം ഡബിൾ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകുന്നതായി അനുഭവപ്പെടും. അലൗകിക സ്വരൂപം തന്നെ ട്രസ്റ്റിയാണ്, ട്രസ്റ്റിയായി കാര്യം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ എന്തു സംഭവിക്കും? എങ്ങനെ സംഭവിക്കും? ഈ ഭാരം ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു. അലൗകിക സ്വരൂപം അർത്ഥം കമലപുഷ്പ സമാനം. എങ്ങനെയുള്ള തമോഗുണീ വാതാവരണമായാലും പ്രകമ്പനങ്ങളാണെങ്കിലും(വൈഭവേഷൻ) സദാ കമലപുഷ്പത്തിനു സമാനം. ലൗകിക ചെളിക്കുണ്ടിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടും സദാ വേറിട്ടത് അതായത് ആകർഷണത്തിലും ഉപരി, സദാ ബാബയുടെ സ്നേഹിയായി അനുഭവം ചെയ്യും. ഏതൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ള മായാവി അതായത് വികാരത്തിൽ വശപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തിയുടെ സമ്പർക്കത്തിലേക്ക് വരുമ്പോഴും സ്വയം അതിൽ വശപ്പെടുകയില്ല കാരണം സദാ തന്റെ അലൗകിക കാര്യത്തിന്റെ സ്മൃതിയുണ്ടാകുന്നു, വശീഭൂതരായ ആത്മാക്കളെയും ബന്ധനയുക്ത അവസ്ഥയിൽ നിന്നും ബന്ധനമുക്തരാക്കി മാറ്റണം. വികാരിയിൽ നിന്നും നിർവ്വികാരിയാക്കി മാറ്റണം. അതായത് ലൗകികത്തിൽ നിന്നും അലൗകികമാക്കി മാറ്റുക - ഇതുതന്നെയാണ് അലൗകിക ജീവിതത്തിലുള്ള നമ്മുടെ കർത്തവ്യം. വശീഭൂതരായ ആത്മാക്കളെ മുക്തമാക്കുന്നവർ സ്വയം ഒരിക്കലും ഒന്നിലും വശപ്പെടുകയില്ല.

നാമെല്ലാവരും ഒരു അച്ഛന്റെ സന്താനങ്ങൾ ആത്മീയ സഹോദരന്മാരാണ് - ഈ അലൗകിക ദൃഷ്ടിയുടെ സ്മൃതിയുണ്ടാകുന്നതിലൂടെ, ദേഹധാരിദൃഷ്ടി അതായത് ലൗകികദൃഷ്ടി ഏതിന്റെ ആധാരത്തിലൂടെയാണോ വികാരത്തിന്റെ ഉത്പന്നമുണ്ടാകുന്നത്, ആ ബീജം തന്നെ സമാപ്തമായിത്തീരുന്നു. ബീജം സമാപ്തമായിത്തീർന്നു എങ്കിൽ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള വിസ്താരമേറിയ വികാരങ്ങളാകുന്ന വ്യക്ഷവും സ്വതവേ സമാപ്തമായിത്തീരുന്നു.

ഇപ്പോൾ വരെയ്ക്കും ധാരാളം കുട്ടികളുടെ പരാതിയാണ് ദൃഷ്ടി ചഞ്ചലപ്പെടുന്നു എന്ന് അഥവാ ദൃഷ്ടി മോശമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്നു? ബാബയുടെ ആജ്ഞയാണ് - ലൗകിക ദേഹം അർത്ഥം ശരീരത്തിലും അലൗകിക ആത്മാവിനെ കാണൂ. പിന്നെ എന്തിന് ദേഹത്തിനെ നോക്കുന്നു? അഥവാ സ്വഭാവം എന്നു പറയുന്നു എങ്കിൽ സ്വഭാവത്തിന് അടിമയാണോ അതോ അല്പകാലത്തെ ഏതെങ്കിലും മൊക്കെ രസങ്ങൾക്ക് വശപ്പെടുന്നുണ്ടോ? അപ്പോൾ ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം ആത്മാ-പരമാത്മാവുമായുള്ള പ്രാപ്തിയുടെ രസത്തിന്റെ(ആനന്ദം) അനുഭവം ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പരമാത്മാ പ്രാപ്തിയുടെ ആനന്ദം അഥവാ ദേഹധാരി കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ അല്പകാലത്തേക്ക് പ്രാപ്തമായിട്ടുള്ള രസം - ഈ മഹത്തായ വ്യത്യാസത്തെ ഇനിയും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. എപ്പോഴാണോ അല്പകാലത്തെ കർണ്ണരസം, വായിലൂടെയുള്ള രസം, കണ്ണുകളുടെ രസം അഥവാ ഏതെങ്കിലുംമൊക്കെ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ രസം ആകർഷിക്കുന്നത്, ആ സമയത്ത് ഈ മഹത്തായ വ്യത്യാസത്തിന്റെ യന്ത്രത്തെ ഉപയോഗിക്കൂ. ആദ്യം തന്നെ കേൾപ്പിച്ചു തന്നിരുന്നു, ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി കഴിഞ്ഞു ഈ ദേഹത്തിന്റെ ആകർഷണം, ദേഹീക ദൃഷ്ടി, ദേഹത്തിലൂടെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള രസം(ആനന്ദം) സർപ്പത്തിനു സമാനമാണെന്ന്, അതുകൊണ്ട് ഇതിനെ സദാകാലത്തേക്ക് സമാപ്തമാക്കണം. ഇത് സർപ്പത്തിന്റെ വിഷമാണ് അല്ലാതെ ആകർഷിക്കുന്ന രസമല്ല. എന്നാലും അമൃതമായ രസത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് വിഷത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുകയാണ്, ഇതിനെ എന്താണ് പറയുക? ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ ജ്ഞാനികളെന്നോ മാസ്റ്റർസർവ്വശക്തനെന്നോ പറയുമോ? വശീഭൂതരായ ആത്മാക്കൾ സദാ ദുർബലരാണ്, സദാ സ്വയത്തെ അസന്തുഷ്ടമായി അനുഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ലൗകികത്തെ അലൗകികത്തേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ.

ആത്മീയസ്മൃതിയുടെ ആദ്യത്തെ പാഠത്തെ പക്കാ ആക്കൂ. ആത്മാവ് ഈ ശരീരത്തിലൂടെ ആരെയാണ് കാണുന്നത്? ആത്മാവ് ആത്മാവിനെയാണ് കാണുന്നത് അല്ലാതെ ശരീരത്തെയല്ല. ആത്മാവ് കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ അന്യാത്മാക്കളുടെയും കർമ്മത്തെ കാണുമ്പോൾ ഈ സ്മൃതിയുണ്ടാവുന്നു ഈ ആത്മാവും കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന്. ഇങ്ങനെയുള്ള അലൗകിക ദൃഷ്ടി - ആരെ നോക്കിയാലും ആത്മ രൂപത്തെ കാണണം. ഈ അഭ്യാസത്തിന്റെ കുറവും കാരണമാണ് ദൃഷ്ടി ചഞ്ചലപ്പെടുന്നത്. സ്വയം ആദ്യത്തെ പാഠത്തെ തന്നെ പക്കാ ആക്കിയിട്ടില്ല എന്നിട്ട് മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതുകാരണം സ്വയത്തിൽ ശ്രദ്ധ കുറവാണ്. മറ്റുള്ളവരെ പ്രതി ശ്രദ്ധ കൂടുതലും. സ്വയത്തെ നോക്കുന്ന അഭ്യാസം കുറവുമാണ്. എന്നിട്ട് മറ്റുള്ളവരെ കാണുമ്പോൾ അലൗകികരൂപത്തിനു പകരം ലൗകികരൂപം തന്നെ കാണുന്നു. തന്റെതായ ദുർബലതകളെ കാണുന്നത് കുറവാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ ദുർബലതകളെയാണ് കൂടുതലും കാണുന്നത്. അലൗകികവൃത്തി അർത്ഥം ഓരോരുത്തരെ പ്രതിയും ശുഭഭാവന, മംഗളത്തിന്റെ ഭാവനയിലൂടെ സമ്പർക്കത്തിലേക്ക് വരുക. ഇതിനെയാണ് അലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ അലൗകികവൃത്തി എന്ന് പറയുന്നത്. പക്ഷേ അലൗകികവൃത്തിയ്ക്കു പകരം ലൗകികവൃത്തി, അവഗുണത്തെ ധാരണ ചെയ്യുന്നതിന്റെ വൃത്തി, അസുയയും വെറുപ്പും ധാരണ ചെയ്യുന്ന വൃത്തി കാരണം, അലൗകിക ജീവിതത്തിൽ അലൗകിക പരിവാരത്തിലൂടെ അലൗകിക സഹായോഗത്തിന്റെ സന്തോഷം, അലൗകിക സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയുടെ ശക്തി അനുഭവിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ലൗകികവൃത്തിയെപ്പോലും അലൗകികവൃത്തിയിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ. അപ്പോൾ പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ ദുർബലവും വരാനുള്ള കാരണം? ലൗകികത്തെ അലൗകികത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്താൻ അറിയില്ല. ലൗകിക സംബന്ധത്തിലും അലൗകിക സംബന്ധമായിരിക്കണം - ആത്മീയ സഹോദരി സഹോദരൻ എന്ന സംബന്ധത്തിൽ കാണൂ. ഏതെങ്കിലും സംബന്ധത്തിലേക്ക് ലൗകിക സംബന്ധത്തിന്റെ ആകർഷണം ആകർഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ മോഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയാണ് പോകുന്നത്, അപ്പോൾ ലൗകിക സംബന്ധത്തിന്റെ വ്യത്യാസം കാരണം ബാബയുമായി സർവ്വ അവിനാശി സംബന്ധത്തിന്റെ സ്മൃതിയുടെ അഥവാ ബാബയുമായുള്ള സർവ്വ സംബന്ധത്തിന്റെയും അനുഭൂതിയുടെ ജ്ഞാനം കുറവായതുകാരണം ലൗകികത്തിലേക്ക് ബുദ്ധി അലയുന്നു. അപ്പോൾ സർവ്വ സംബന്ധത്തിന്റെയും അനുഭവീമൂർത്തിയായിത്തീരൂ. എന്നാൽ ലൗകിക സംബന്ധത്തിലേക്ക് ബുദ്ധിയുടെ ആകർഷണം പോവുകയില്ല. എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും ഇരിക്കുമ്പോഴും ലൗകികത്തിന്റെയും അലൗകികത്തിന്റെയും വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ച് സ്മൃതിയിൽ വെക്കൂ. എന്നാൽ ലൗകികത്തിൽ നിന്നും അലൗകികമായിത്തീരും. എന്നാൽ ഈ പരാതി

സമാപ്തമാകും. ഇടയ്ക്കിടെ ഇതേ കാര്യം തന്നെ പരാതിപ്പെടുന്നു അർത്ഥം എന്താണ്? അലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭൂതി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അപ്പോൾ സ്വയത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി വിശ്വപരിവർത്തകരായിത്തീരണം. മനസ്സിലായോ? ഈ ചെറിയ കാര്യത്തെപ്പോലും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലേ? വളരെ വലിയ കോൺട്രാക്റ്റാണ്(ഉത്തരവാദിത്തം) എടുത്തിരിക്കുന്നത്. ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ വളരെ വലിയ വെല്ലുവിളിയാണ് നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. വെല്ലുവിളിക്കുന്നില്ലേ ഒരു സെക്കന്റിയുടെ മുമ്പിൽ-ജീവനുകൾ നൽകാമെന്ന്. ക്ഷണക്കത്തിൽ എന്താണ് എഴുതുന്നത്? ഒരു സെക്കന്റിൽ ബാബയിൽ നിന്നും സമ്പത്ത് സ്വീകരിക്കു അഥവാ മുമ്പിൽ-ജീവനുകൾക്കു അധികാരമായിത്തീരൂ എന്ന്. അപ്പോൾ ലോകത്തിനു നേർക്ക് വെല്ലുവിളിക്കുന്നവർക്ക് തന്റെ ദൃഷ്ടിയെയും വൃത്തിയെയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കില്ലേ? സ്വയത്തിലും വെല്ലു വിളിക്കു ഞങ്ങൾ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി കാണിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന്. അതായത് വിജയിയായി കാണിക്കുമെന്ന്. ശരി.

ഓരോ സങ്കല്പം, സമയം, സംബന്ധ-സമ്പർക്കം, ലൗകികത്തിൽ നിന്നും അലൗകികത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന, അലൗകിക ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവിച്ചുവർത്തി, വിശ്വപരിവർത്തനത്തോടൊപ്പം തന്നെ സ്വപരിവർത്തനത്തിലൂടെ വിശ്വത്തിന് സത്യമായ വഴി കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന, സദാ ബാബയുമായി സർവ്വ സംബന്ധത്തിന്റെയും അനുഭവിച്ചുവർത്തി, സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെയും രസത്തിൽ മുഴുകുന്ന, ഒരു ബാബ രണ്ടാമതാരുമില്ല എന്ന അനുഭവത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അനുഭവിച്ചുവർത്തികൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണയും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളോടൊപ്പം - ട്രസ്റ്റിയുടെ വിശേഷലക്ഷണം എന്തായാണ് കാണപ്പെടുക? ആരാണ് ട്രസ്റ്റി അവരുടെ വിശേഷ ലക്ഷണമാണ് സദാ സ്വയത്തെ ഓരോ കാര്യത്തിലും ഭാരമഹിതമായി അനുഭവിക്കുന്നു. ഡബിൾ ലൈറ്റായി അനുഭവിക്കുന്നു. ശരീരബോധത്തിന്റെതായ ഭാരം പോലും ഇല്ല-ഇതിനെയാണ് ട്രസ്റ്റി എന്ന് പറയുന്നത്. അഥവാ ദേഹബോധത്തിന്റെ ഭാരമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു ഭാരത്തോടൊപ്പം തന്നെ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാരങ്ങൾ വരുന്നു. ഈ ഭാരങ്ങളിൽ നിന്നും ഉപരിയിലിരിക്കാനുള്ള സാധനയാണ് ട്രസ്റ്റി. അപ്പോൾ പരിശോധിക്കു എത്ര സമയം ശരീരബോധത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ട്? എപ്പോൾ മുതൽക്ക് ബാബയുടേതായി മാറി അപ്പോൾതന്നെ ശരീരം മനസ്സ് ധനം എല്ലാം തന്നെ ബാബയുടേതായിത്തീർന്നില്ലേ? എല്ലാം ബാബയ്ക്ക് നൽകിയില്ലേ? നൽകി എങ്കിൽ തന്റെത് എന്ന് എവിടെ നിന്നു വന്നു? തന്റെതല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഏതൊരു വസ്തുവിലാണ് അഭിമാനമുള്ളത്? അഥവാ അഭിമാനം വരുന്നു എങ്കിൽ ഉറപ്പാണ് കൊടുത്ത് പിന്നെ തിരിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ടാവും. നൽകിയ ആ നിമിഷം തന്നെ(അപ്പോൾത്തന്നെ) അതിനെ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു - ഈ കളിയാണ് കളിക്കുന്നത്. ട്രസ്റ്റി അർത്ഥം എന്റെതെന്ന് ഇല്ല. എന്റെത് എന്നത് സമാപ്തമായാൽ ബന്ധനവും സമാപ്തമായിത്തീരുന്നു. ട്രസ്റ്റികൾക്ക് ബന്ധനമുണ്ടാകുന്നില്ല. സ്വതന്ത്ര ആത്മാവായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ ആകർഷണത്തിൽ പരതന്ത്രമായിരിക്കുന്നതും ട്രസ്റ്റിയല്ല. ട്രസ്റ്റി അർത്ഥം സ്വതന്ത്രം.

നഷ്ടമോഹമായിത്തീരുന്നതിനുള്ള സഹജമായ യുക്തി എന്താണ്? സദാ തന്റെ വീടിന്റെ സ്മൃതിയിലിരിക്കൂ. ആത്മാവിന്റെ സംബന്ധത്തിൽ ആത്മാവിന്റെ വീട് പരംധാമമാണ്. പിന്നെ ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിന്റെ സംബന്ധത്തിൽ സാകാരസൃഷ്ടിയിൽ ഈ മധുബനാണ് താങ്കളുടെ വീട്. കാരണം ബ്രഹ്മാബാബയുടെ വീട് മധുബനാണ്. ഈ രണ്ടു വീടിന്റെയും സ്മൃതിയുണ്ടാകണം. എന്നാൽ നഷ്ടമോഹമായിത്തീരുന്നു. കാരണം തന്റെ പരിവാരം അഥവാ തന്റെ വീടാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത് എങ്കിൽ അതിൽ മോഹം ഉണ്ടാകുമല്ലോ അഥവാ അതിനെ ഓഫീസാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ മോഹം ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

സദാ ബുദ്ധിയിലുണ്ടായിരിക്കണം സേവാസ്ഥാനത്തിൽ സേവനത്തിനായി നിമിത്തമാക്കപ്പെട്ട ആത്മാക്കളാണെന്ന് - അല്ലാതെ എന്റെ ലൗകികപരിവാരം എന്നല്ല. എല്ലാവരും അലൗകിക സേവാധാരിയാണ്, ചിലർ സേവനം ചെയ്യാൻ നിമിത്തമാണ്, ചിലരുടെ സേവനം ചെയ്യുകയും വേണം. ലൗകിക സംബന്ധവും സേവ ചെയ്യുന്നതിനായി ലഭിച്ചിരിക്കുകയാണ് - ഇത് എന്റെ മകൻ അഥവാ മകൾ എന്നല്ല. സേവയ്ക്ക് നിമിത്തമായി ഈ സംബന്ധം ലഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ പിതാവാണ്, പതിയാണ്, അമ്മാവനാണ്- ഈ സംബന്ധമെല്ലാം തന്നെ സമാപ്തമാകണം. എന്നാൽ ട്രസ്റ്റിയായിത്തീരും. എന്റെത് എന്ന് വരുമ്പോഴാണ് സ്മൃതി, വിസ്മൃതിയുടെ രൂപമെടുക്കുന്നത്. അഥവാ എന്റെത് എന്നത് സമാപ്തമാവുകയാണെങ്കിൽ നഷ്ടമോഹമായിത്തീരുന്നു. നഷ്ടമോഹം അർത്ഥം സ്മൃതിസ്വരൂപം. മാതാക്കൾക്കുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പേപ്പർ തന്നെ മോഹത്തിന്റെതാണ്. അഥവാ മാതാക്കൾ നഷ്ടമോഹം ആയിത്തീരുകയാണെങ്കിൽ മുന്നിലുള്ള നമ്പരിലേക്കുതന്നെ പോകും. പാണ്ഡവർക്ക് നമ്പർവൺ ആയിത്തീരണമെ

കിൽ ഏതൊരു പുരുഷാർത്ഥമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്? പാണ്ഡവർ ഏകരസ സ്ഥിതിയിൽ ബുദ്ധിയെ ഏകാഗ്രമാക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്പർവൺ ആയിത്തീരും. പാണ്ഡവരുടെ ബുദ്ധി അവിടെയും ഇവിടെയും അലയുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെയധികം തീവ്രമാണ്. അപ്പോൾ പാണ്ഡവർ ബുദ്ധിയെ ഏകാഗ്രമാക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്പർവൺ ആയിത്തീരും. പാണ്ഡവർക്ക് വീട്ടിൽ ഒരു സ്ഥാനത്ത് ഇരിക്കുന്ന സ്വഭാവമില്ലല്ലോ. സ്ഥിരമായി ഒരിടത്തു തന്നെ ഇരിക്കുകയില്ല - നടക്കും വീണ്ടും എഴുന്നേൽക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള സ്വഭാവമാണ്. ബുദ്ധിയ്ക്കും ഇങ്ങനെ ഓടുന്ന സ്വഭാവമുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രഭാവം ബുദ്ധിയിലേക്കും വരുന്നു. ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലല്ലോ ചക്രവർത്തിയാകണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ചക്രവും കറങ്ങണമെന്ന്. ഈ വ്യർത്ഥത്തിന്റെ ചക്രം കറങ്ങരുത്. സ്വദർശന ചക്രധാരിയായിത്തീരു, പരദർശന ചക്രധാരിയായല്ല.

എല്ലാവരും തന്റെ പുതുജീവിതം അതായത് ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിന്റെ ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ലഹരിയിലാണോ വസിക്കുന്നത്? ഏറ്റവും ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ജീവിതമാണ് ബ്രാഹ്മണജീവിതം. പുതിയ ജന്മമാണ് ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ബ്രാഹ്മണജന്മം. ഇതിനെ അലൗകികജന്മമെന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ ഈ ലഹരിയുണ്ടോ? ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ആത്മാവിന്റെ സങ്കല്പം, കർമ്മം എല്ലാം തന്നെ ഉയർന്നതായിരിക്കും സാധാരണമായിരിക്കുകയില്ല. ലൗകികത്തിൽപ്പോലും ഒരു ധനവാൻ യാചകന്റെ ജോലി ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യാനാണ്, അപ്പോൾ എന്തു സംഭവിക്കും? എല്ലാവരും ചിരിക്കുകയില്ലേ? ഉയർന്ന കാര്യത്തിനു പകരം സാധാരണമായതു ചെയ്യുമ്പോൾ എല്ലാവരും എന്തു പറയും? അപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണർക്ക് വ്യർത്ഥമായ കാര്യം ചെയ്യാനോ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പം വെക്കാനോ സാധിക്കില്ല.

കേട്ടതിനു ശേഷം കേട്ടതായ കാര്യങ്ങളെ തന്റെ സ്വരൂപത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുക അർത്ഥം അത് ഉൾക്കൊള്ളുകയാണ്. കേൾപ്പിക്കുക എന്നത് പരമ്പരാഗതമായി നടന്നുവരുകയാണ്. പക്ഷേ സംഗമയുഗത്തിന്റെ വിശേഷതയാണ് - സ്വരൂപത്തിലേക്ക് വന്ന് വിശ്വത്തിനു മുന്നിൽ കാണിക്കുക. കേൾപ്പിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്, പക്ഷേ സ്വരൂപത്തിലേക്ക് വരുന്നവർ കോടിയിൽ ചിലരാണ്. അപ്പോൾ താങ്കൾ സ്വരൂപത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരുന്നവരാണ് അല്ലാതെ കേൾപ്പിക്കുന്നവർ മാത്രമല്ല. നോക്കണം എന്താണോ കേട്ടത് അത് സ്വരൂപത്തിലേക്ക് എത്രത്തോളം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. സ്വരൂപത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു വരുന്നവരെ എങ്ങനെയുള്ള മുർത്തി എന്നാണ് പറയുക? സാക്ഷാത് അഥവാ സാക്ഷാത്കാരമുർത്തി. അപ്പോൾ സാക്ഷാത്കാരമുർത്തിയല്ലേ? സ്വയത്തെയും സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവർ അതേപോലെ സ്വയത്തിലൂടെ ബാബയെയും സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവർ. സ്വയത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരം അർത്ഥം മറ്റുള്ളവർക്ക് ആത്മീയ സ്വരൂപത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവർ. ഇങ്ങനെയുള്ള സാക്ഷാത്കാര മുർത്തികളെയാണ് സ്വരൂപത്തിന്റെ മുർത്തികളെന്ന് പറയുന്നത്. എല്ലാവരും അങ്ങനെത്തന്നെയല്ലേ? ശരി.

വരദാനം - ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിൽ ഓരോ സെക്കന്റും സുഖമയമായ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന സമ്പൂർണ്ണ പവിത്ര ആത്മാവായി ഭവിക്കട്ടെ!

പവിത്രതയെ തന്നെയാണ് സുഖശാന്തിയുടെ ജനനിയെന്നു(മാതാവ്) പറയുന്നത്. ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള അപവിത്രത ദുഃഖത്തിന്റെയും അശാന്തിയുടെയും അനുഭവം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണജീവിതം അർത്ഥം ഓരോ സെക്കന്റും സുഖമയമായ സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നവർ. ദുഃഖത്തിന്റെതായ ദൃശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും എവിടെ പവിത്രതയുടെ ശക്തിയുണ്ടോ അവിടെ ദുഃഖത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയില്ല. പവിത്രമായ ആത്മാക്കൾ മാസ്റ്റർ സുഖകർത്താവായി മാറി ദുഃഖത്തെക്കൂടി ആത്മീയ സുഖത്തിന്റെ വായുമണ്ഡലത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നു.

സ്റ്റോഗൻ - സധനങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടും സാധനയെ വനർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യവൃത്തി.